

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-133/12 P

**Stichting Woonlinie in drugi
proti
Evropski komisiji**

„Pritožba — Državne pomoči — Sistem pomoči, ki so bile dodeljene zadrugam za socialna stanovanja — Odločba o združljivosti — Zaveze, ki jih sprejmejo nacionalni organi, da bi se uskladili s pravom Unije — Člen 263, četrti odstavek, PDEU — Ničnostna tožba — Pogoji dopustnosti — Pravni interes — Procesno upravičenje — Upravičenci, ki so predmet posamičnega in neposrednega nanašanja — Pojem „zaprt krog““

Povzetek – Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 27. februarja 2014

1. *Ničnostna tožba — Fizične ali pravne osebe — Akti, ki jih neposredno in posamično zadevajo — Absolutna procesna predpostavka — Obveznost Splošnega sodišča, da preveri obstoj predpisa, ki ne zajema izvedbenih ukrepov v smislu člena 263, četrti pododstavek, PDEU*
(člen 263, četrti odstavek, PDEU)
2. *Ničnostna tožba — Fizične ali pravne osebe — Predpisi, ki ne zajemajo izvedbenih ukrepov v smislu člena 263, četrti pododstavek, PDEU — Pojem — Odločba Komisije o združljivosti sprememb obstoječe sheme pomoči glede splošnega sistema financirana stanovanjskih zadrug s skupnim trgov — Vzpostavitev zavez s strani nacionalne ureditve — Izključitev*
(člen 263, četrti odstavek, PDEU)
3. *Ničnostna tožba — Fizične ali pravne osebe — Akti, ki jih neposredno in posamično zadevajo — Odločba Komisije o združljivosti sprememb obstoječe sheme pomoči glede splošnega sistema financirana stanovanjskih zadrug s skupnim trgov — Tožba, ki jo je vložilo podjetje, ki je bilo prepoznavno v času, ko je bila odločba sprejeta, in ki sodi v ožji krog gospodarskih subjektov — Dopustnost*
(člen 263, četrti odstavek, PDEU)
4. *Pritožba — Utemeljena pritožba — Odločitev o sporu, ki jo sprejme pritožbeno sodišče — Spor, o katerem je mogoče odločiti — Neobstoj — Dokončni nadzor dopustnosti tožbe s strani pritožbenega sodišča*
(Statut Sodišča, člen 61)

5. *Ničnostna tožba — Fizične ali pravne osebe — Akti, ki jih neposredno in posamično zadevajo — Neposredno nanašanje — Odločba Komisije o združljivosti sprememb obstoječe sheme pomoči glede splošnega sistema financirana stanovanjskih zadrug s skupnim trgom — Postopek na podlagi člena 19(1) Uredbe št. 659/1999 — Ukrepi, preneseni z nacionalnim pravom — Tožba, ki jo vložijo podjetje, ki je upravičenec iz obstoječe sheme pomoči — Dopustnost*

(člena 108(1) PDEU in 263, četrti odstavek, PDEU; Uredba Sveta št. 659/1999, člen 19(1))

6. *Ničnostna tožba — Fizične ali pravne osebe — Pravni interes — Tožba, ki jo podjetje, ki je upravičenec do obstoječe državne pomoči, vložijo zoper odločbo Komisije, ki je to pomoč razglasila za združljivo s skupnim trgom s pridržkom nekaterih ustreznih ukrepov — Pogoji — Tožba, ki lahko prinese korist stranki, ki jo je vložila — Dopustnost*

(člen 263, četrti odstavek, PDEU)

1. Ker merilo, po katerem je tožba, ki jo fizična ali pravna oseba vložijo zoper odločbo, ki ni naslovljena nanjo, dopustna le pod pogoji dopustnosti iz člena 263, četrti odstavek, PDEU, pomeni absolutno procesno predpostavko, ki jo lahko sodišča Unije vedno preizkusijo, in to tudi po uradni dolžnosti, se Splošno sodišče za razglasitev tožbe pritožnic za nedopustno v smislu drugega dela stavka člena 263, četrti odstavek, PDEU ne sme omejiti na preizkus pogoja posamičnega nanašanja na pritožnice. Preučiti mora tudi dopustnosti navedene tožbe z vidika preostalih pogojev iz tretjega dela stavka člena 263, četrti odstavek, PDEU, ki so manj strogi in katerih preizkus ni nikakor vnaprej odločen zaradi ugotovitve, da ni posamičnega nanašanja.

Ker Splošno sodišče ni tega ni preučilo, je zato napačno uporabilo pravo. Vendar je taka napačna uporaba brezpredmetna, če se izkaže, da pritožnice ne izpolnjujejo pogojev dopustnosti, določenih v členu 263, četrti odstavek, tretji del stavka, PDEU.

(Glej točke od 32 do 35.)

2. V okviru ničnostne tožbe, ki jo je vložila fizična ali pravna oseba na podlagi člena 263, četrti odstavek, tretji del stavka, PDEU, se je treba za presojo tega, ali predpis potrebuje izvedbene ukrepe, navezati na stališče osebe, ki se sklicuje na pravico do tožbe. Poleg tega se je treba za preizkus, ali izpodbijani akt potrebuje izvedbene ukrepe, omejiti izključno na predmet tožbe.

Tožba ne izpolnjuje pogojev dopustnosti, določenih v členu 263, četrti odstavek, tretji del stavka, PDEU, če je uperjena zoper odločbo, s katero Komisija po zavezah, ki so jih sprejeli organi države članice, s čimer so spremenili shemo pomoči, do katere so bile upravičene pritožnice, potrjuje združljivost pomoči s skupnim trgom in če navedena odločba ne opredeljuje posebnih in konkretnih posledic izvedbe teh zavez za dejavnosti pritožnic.

(Glej točke od 37 do 41.)

3. Odločba, ki je naslovljena na drugo osebo, se lahko posamično nanaša na tretje le, če nanje vpliva zaradi nekaterih njihovih posebnih značilnosti ali dejanskega položaja, zaradi katerega se razlikujejo od vseh drugih oseb, in jih torej individualizira podobno kot naslovnika te odločbe.

V zvezi s tem možnost, da se bolj ali manj natančno opredeli število ali celo identiteta pravnih subjektov, za katere se ukrep uporablja, nikakor ne pomeni, da je treba za te subjekte šteti, da se ukrep posamično nanaša nanje, ker je ta uporaba izvedena na podlagi pravno ali dejansko objektivne situacije, ki je določena v zadevnem aktu. Vendar se lahko, kadar odločba zadeva skupino oseb, ki so bile prepoznane ali prepoznavne v času, ko je bil ta akt sprejet, in z merili, lastnimi članom te

skupine, ta akt posamično nanaša na te osebe, ker so del omejenega kroga gospodarskih subjektov in da lahko gre za to predvsem takrat, kadar odločba posega v pravice, ki jih je posameznik pridobil pred njeno izdajo.

(Glej točke od 44 do 46 in 49.)

4. V skladu s členom 61, prvi odstavek, drugi stavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko v primeru razveljavitve odločitve Splošnega sodišča samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje. Čeprav Sodišče ne more odločiti o utemeljenosti tožbe, vložene pri Splošnem sodišču, lahko dokončno odloči o dopustnosti navedene tožbe, če razpolaga z za to potrebnimi dokazi.

(Glej točki 52 in 53.)

5. V okviru ničnostne tožbe, ki so jo vložile fizične ali pravne osebe na podlagi člena 263, četrti odstavek, tretji del stavka, PDEU, se mora akt, za katerega pritožnice predlagajo razglasitev ničnosti, nanje nanašati ne samo posamično, ampak tudi neposredno, tako da mora neposredno vplivati na pravni položaj teh strank in da organom, ki so zadolženi za njegovo izvedbo, ne dopušča nobene diskrecijske pravice, saj je izvajanje samodejno in izhaja že iz samega prava Unije, brez uporabe drugih vmesnih pravil.

V okviru postopka iz člena 19(1) Uredbe št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES pa postanejo predlogi države članice zavezujoči s sklepom Komisije, s katerim se navedeni predlogi potrdijo. To, da so bile spremembe, potrjene s sporno odločbo, prenesene v nacionalno zakonodajo, ne more omajati te ugotovitve, saj nacionalni organi pri izvajanju sporne odločbe nimajo diskrecijske pravice. Zato ima navedena odločba neposredne učinke na pravni položaj prejemnikov navedene pomoči.

(Glej točke 55 in od 59 do 61.)

6. Če bi zaradi sprememb obstoječe sheme pomoči, ki so potrebne za usklajitev s pravom Unije, postali pogoji opravljanja dejavnosti prejemnika manj ugodni kot prej, bi bila posledica razglasitve ničnosti odločbe o uvedbi teh sprememb ohranitev prejšnjih pogojev, ki so ugodnejši. Zato ima navedeni prejemnik pravni interes za razglasitev ničnosti navedene odločbe.

(Glej točki 56 in 57.)